तस्य रूपं शरस्यासीद्धनुर्ज्यामण्डलान्तरे । द्योततो भास्करस्येव घनान्ते परिवेषिणः ।
पार्षतेन परामृष्टं ज्वलन्तमिव तद्धनुः । अन्तकालमनुप्राप्तं मेनिरे वीक्ष्य सैनिकाः । ८०९
तमिषुं सन्धितं तेन भारद्वाजः प्रतापवान् । दृष्ट्वाऽमन्यत देहस्य कालपर्य्यायमागतं ।
ततः सयत्नमातिष्ठदाचार्य्यस्तस्य वारणे । न चास्यास्त्राणि राजेन्द्र प्रादुरासन्महात्मनः ।
तस्य त्वहानि चत्वारि क्षपा चैकाऽस्यतो गता । तस्य चाक्रस्त्रिभागेन क्षयं जग्मुः पतत्रिणः ।
स शरक्षयमासाद्य पुत्रशोकेन चार्द्दितः । विविधानाञ्च दिव्यानामस्त्राणामप्रसादतः ।
उत्सृष्टुकामः शस्त्राणि विप्रवाक्यप्रचोदितः । तेजसा पूर्य्यमाणस्तु युयुधे न यथा पुरा । ८०९
अथान्यत् स समादाय दिव्यमाङ्गिरसं धनुः । शरांश्च ब्रह्मदण्डाभान् धृष्टद्युम्नमयोधयत् ।
ततस्तं शरवर्षेण महता समवाकिरत् । व्यशातयच्च संक्रुद्धो धृष्टद्युम्नममर्षणं ।
शरांश्च शतधा चास्य द्रोणश्चिच्छेद सायकैः । ध्वजं धनुश्च निशितैः सारथिञ्चाभ्यपातयत् ।
धृष्टद्युम्नः प्रहस्यान्यत् पुनरादाय कार्म्मुकं । शितेन चैनं बाणेन प्रत्यविध्यत् स्तनान्तरे ।
सोऽतिविद्धो महेष्वासः सम्भ्रान्त इव संयुगे । भल्लेन शितधारेण चिच्छेदास्य पुनर्धनुः । ८०९
यच्चास्य बाणं विशतं धनूंषि च विशाम्पते । सर्व्वञ्चिच्छेद दुर्द्धर्षो गदां खड्गञ्च वर्ज्जयन् ।
धृष्टद्युम्नं ततोऽविध्यन्नवभिर्निशितैः शरैः । जीवितान्तकरैः क्रुद्धः क्रुद्धरूपं परन्तप ।
धृष्टद्युम्नो रथस्थाश्वान् स्वरथाश्वैर्महारथः । व्यामिश्रयदमेयात्मा ब्राह्म्यमस्त्रमुदीरयन् ।
तैर्मिश्रा बहुशोभन्त जवना वातरंहसः । पारावतसवर्णाश्च शोणाश्वा भरतर्षभ ।
यथा सविद्युतो मेघा नदन्तो जलदागमे । तथा रेजुर्म्महाराज विमिश्रा रणमूर्द्धनि । ८०९
दूषाबन्धं चक्रबन्धं रथबन्धं तथैव च । प्राणाशयदमेयात्मा धृष्टद्युम्नस्य स द्विजः ।
स च्छिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः । उत्तमामापदं प्राप्य गदां वीरः परामृशत् ।
तामस्य विशिखैस्तीक्ष्णैः छिद्यमाणां महारथः । निजघान शरैर्द्रोणः क्रुद्धः सत्यपराक्रमः ।
तां दृष्ट्वा स नरव्याघ्रो द्रोणेन निहतां शरैः । विमलं खड्गमादत्त शतचन्द्रञ्च भानुमत् ।
असंशयं तथा भूते प्राह्वाख्यः साध्वमन्यत । वधमाचार्य्यमुख्यस्य प्राप्तकालं महात्मनः । ८०९
ततः स्वरथनीडस्थं स्वरथस्य रथेषया । अगच्छदसिमुद्यम्य शतचन्द्रञ्च भानुमत् ।
चिकीर्षुर्दुष्करं मोहाद्धृष्टद्युम्नो महारथः । इयेष वधो भेत्तुञ्च भारद्वाजस्य संयुगे ।
सोऽतिष्ठद्युगमध्ये वै युगसन्नहनेषु च । शोणानां जघनार्द्धेषु तत्सैन्याः समपूजयन् ।
तिष्ठतो युगपालीषु शोणानध्यधितिष्ठतः । नापश्यदन्तरं द्रोणस्तदद्भुतमिवाभवत् ।
क्षिप्रं श्येनस्य चरतो यथैवामिषगृद्धिनः । तद्वदासीदभीसारो द्रोणपार्षतयोरणे । ८०९
तस्याश्वान्वयशक्त्याऽसौ तदा क्रुद्धः पराक्रमी । सर्व्वानेकैकशो द्रोणो नीलवर्णानजीघनत् ।
ते हता न्यपतन् भूमौ धृष्टद्युम्नस्य वाजिनः । शोणाश्वाः पर्य्यमुच्यन्त रथबन्धाद्विशाम्पते ।
तान् हयान्निहतान् दृष्ट्वा द्विजाग्र्यः स पार्षतः । नामृष्यत युधां श्रेष्ठो याज्ञसेनिर्महारथः ।